Nr. 44. 1933.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** — Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 148, 149, 2619.

Katowice, sobota, dnia 28. października 1933 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Urząd Wojewódzki Śląski
Wydział Skarbowy
Do L. O. IV. 78705/33.

Wykaz
ustalonej sieci placówek detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych.

Powiat	Nazwa gminy — miejscowość	Ustalona ilość punktów detalicznej sprzedaży napojów alkoholowych objętych kontyngentem			Rzeczywista ilość punktów detal. sprzedaży napojów alkoholowych wg. stanu na dzień 14 września 1933 r.		
		z wyszynkiem	bez wyszynku	razem	z wyszynkiem	bez wyszynku	razem
KATOWICE	Bańgów	2	1	3	2	—	2
	Bielszowice	21	10	31	10	10	20
	Brzezinka	8	2	10	7	2	9
	Brzęczkowice	7	3	10	8	—	8
	Bykowina	3	2	5	2	1	3
	Bytków	7	3	10	3	5	8
	Chorzów	26	9	35	14	18	32
	Dąbrówka Mała	12	4	16	6	7	13
	Halemba	5	2	7	2	3	5
	Janów	17	8	25	6	10	16
	Kłodnica	2	1	3	1	1	2
	Kochłowice	17	6	23	10	10	20
	Kończyce	8	4	12	4	5	9
	Makoszowy	5	3	8	4	3	7
	Michałkowice	9	3	12	5	5	10
	Mysłowice	47	13	60	40	11	51
	Nowa Wieś	36	12	48	21	20	41
	Pawłów	9	4	13	5	4	9
	Przełajka	3	1	4	2	1	3
	Rożdzień-Szop	28	10	38	20	13	33
	Siemianowice	49	16	65	29	27	56
	Wełnowiec	18	6	24	8	9	17

Ogłoszono:
Katowice, dnia 28. października 1933 r.

Za Starostę
Jaworski
(Referendarz)

Obwieszczenie Ministra Spraw Wojskowych

z dnia 12 lipca 1933 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 23 maja 1924 r. o powszechnym obowiązku wojskowym.

Ciąg dalszy z nr. 43.

Osoby, wydalone z wojska tudzież wydalone z korpusu oficerskiego na podstawie prawomocnego wyroku sądowego lub wykluczone z korpusu oficerskiego, prawomocnem orzeczeniem sądu honorowego wolne są od obowiązków, wymienionych w art. 3 pkt. 2) i 3).

Osoby, które zostały zwolnione od jednego z obowiązków, określonych w art. 3, podlegają tymże obowiązkom ponownie, a w szczególności zostają zaliczone zpowrotem do rezerwy, względnie pospolitego ruszenia w stopniu poprzednio posiadanym, jeżeli ustaną okoliczności, które spowodowały ich zwolnienie od obowiązków, wymienionych w art. 3.

Art. 90.

Zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego może nastąpić także w razie ubiegania się osoby, temu obowiązkowi podlegającej, o uzyskanie obcego obywatelstwa.

Zwolnienia z powodu ubiegania się o obce obywatelstwo udzielane być mogą osobom, znanym za zdolne do czynnej służby, względnie obowiązanym do służby w rezerwie lub pospolitem ruszeniu.

Zwolnienia z powodu ubiegania się o obce obywatelstwo mogą być udzielane ponadto osobom, które są w myśl niniejszej ustawy obowiązane do stawienia się do poboru, tudzież wszystkim osobom które wprawdzie nie wstąpiły w wiek poborowy, ale ukończyły już 17 lat życia.

Osoby, powołane do odbycia czynnej służby wojskowej, mogą być zwolnione od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o obce obywatelstwo dopiero po ukończeniu tej służby.

Prośby o zwolnienie powinny być wnoszone do właściwej powiatowej władzy administracji ogólnej.

O zwolnieniu rozstrzyga dowódca okręgu korpusu w porozumieniu z wojewódzką władzą administracji ogólnej. W razie niedojścia do porozumienia lub w razie wniesienia przez stronę, której zwolnienia odmówiono, odwołania, decyduje ostatecznie Minister Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Odwołanie powinno być wniesione w ciągu dni 14 od dnia doręczenia orzeczenia w drodze przez właściwe dowództwo okręgu korpusu.

Okres czasu, na jaki może być orzeczone zwolnienie od powszechnego obowiązku wojskowego z tytułu ubiegania się o obce obywatelstwo, ustali rozporządzenie wykonawcze.

Art. 91.

Uznani za niezdolnych do służby wojskowej (art. 39 kat. E), uznani za zdolnych do służby w pospolitem ruszeniu (art. 39 kat. C, D), zwolnieni częściowo od służby wojskowej w myśl art. 62 ust. 3 i 4, oraz zaliczeni do rezerwy w myśl art. 75 z upływem tego roku kalendarzowego, w którym kończą 25 lat życia, płacą podatek wojskowy.

Podatek ten może być w całości lub w części przekazywany na rzecz gmin miejskich i wiejskich, a pobierany w obrębie obszarów dworskich w województwach poznańskiem i pomorskiem, oraz w górnośląskiej części województwa ślaskiego na rzecz powiatowych związków komunalnych.

Wysokość i sposób poboru podatku oraz jego podziału między Państwo a gminy ustali rozporządzenie Rady Ministrów.

Art. 92.

Kto uchyli się od spełnienia obowiązku, przewidzianego w art. 3 pkt. 2) niniejszej ustawy, traci prawo do zajmowania stanowiska w służbie państwowej i publicznej.

Postanowienie powyższe dotyczy również stanowisk, obsadzonych z wyboru.

Rozdział XIII.

O zawieraniu małżeństw przez osoby, obowiązane do służby wojskowej.

Art. 93.

Zawarcie małżeństwa przed wstąpieniem do służby wojskowej, lub w czasie jej trwania, nie daje prawa do odroczenia powszechnego obowiązku wojskowego ani jego skrócenia, ani też prawa do żadnych świadczeń ze Skarbu Państwa na rzecz rodziny z tytułu i w czasie trwania służby wojskowej.

Rozdział XIV.

Wyjazd zagranicę osób, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu.

Art. 94.

Warunki wyjazdu zagranicę obywateli, podlegających powszechnemu obowiązkowi wojskowemu ustali rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych a po ogłoszeniu mobilizacji tudzież w czasie wojny — Minister Spraw Wojskowych.

Rozdział XV.

O obowiązku meldunkowym i o zebraniach kontrolnych.

Art. 95.

Osoby, podlegające powszechnemu obowiązkowi wojskowemu, od 1 września tego roku, w którym kończą 18 lat życia, aż do chwili stawienia się do poboru, oraz poborowi (ochotnicy), od chwili ogłoszenia im orzeczenia właściwej władzy, uznającego ich za zdolnych lub czasowo niezdolnych do czynnej służby wojskowej (art. 39 kat. A, B), jak również oficerowie tudzież szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia — obowiązani są zawiadamiać właściwe urzędy dla spraw meldunkowych w każdorazowej zmianie miejsca zamieszkania w sposób, określony w rozporządzeniu wykonawczem.

Temu samemu obowiązkowi podlegają oficerowie zawodowi w stanie spoczynku do 60 roku życia włącznie, podoficerowie zawodowi w stanie spoczynku do 56 roku życia włącznie, podoficerowie i szeregowcy urlopowani w myśl art. 74 oraz urlopowani na ściśle określony termin wskutek czasowej niezdolności do czynnej służby wojskowej, jak również osoby, wykluczone w myśl art. 9 od służby wojskowej.

Art. 96.

Oficerowie oraz szeregowi rezerwy i pospolitego ruszenia obowiązani są do osobistego zgłoszenia się na wezwanie władz wojskowych i cywilnych w sprawach wojskowych.

Art. 97.

Ministrowi Spraw Wojskowych przysługuje prawo corocznego zarządzenia zebrań kontrolnych rezerwistów i osób, obowiązanych do służby w pospolitem ruszeniu.

Sposób przeprowadzania zebrań kontrolnych oraz zakres działania organów kontrolnych określi rozporządzenie wykonawcze.

Art. 98.

O wybraniu oficera, podoficera i szeregowca rezerwy lub pospolitego ruszenia na posła lub senatora Rzeczypospolitej, jako też o przyjęciu, zrzeczeniu się lub wygaśnięciu mandatu zawiadamia biuro sejmu lub senatu właściwą powiatową komendę uzupełnień.

Rozdział XVI.

Postanowienia karne.

Art. 99.

Kto:

1. nie zgłasza się do rejestru poborowych;
2. nie stawia się przed komisją poborową lub rozpoznawczą, albo przed inną władzą powołaną do stwierdzania zdolności do służby wojskowej;
3. wyjeżdża zagranicę, naruszając przepisy, wydane w tym względzie przez Ministra Spraw Wojskowych;
4. przeciwdziała należytemu ułożeniu wykazów, rejestrów i list poborowych,

podlega karze aresztu do 3 miesięcy i grzywny do 3.000 złotych albo jednej z tych kar.

Art. 100.

Kto:

1. nie zgłasza się na wezwanie władz administracyjnych i samorządowych w sprawach wojskowych;
2. wbrew obowiązkowi, wynikającemu z art. 95, nie melduje o każdej zmianie miejsca zamieszkania;

3. odmawia przyjęcia karty powołania, karty mobilizacyjnej lub innego dokumentu wojskowego, stwierdzającego stosunek jego do służby wojskowej;

4. pozbywa, niszczy, daje w zastaw, przyjmuje w zastaw albo daje lub przyjmuje pod jakiemikolwiek warunkami, utrudniającemi natychmiastowy zwrot, dokumenty, wyszczególnione w pkt. 3;

5. nie posiada z własnej winy karty mobilizacyjnej lub innego dokumentu wojskowego, stwierdzającego stosunek jego do służby wojskowej,

podlega karze aresztu do 2 miesięcy i grzywnie do 2.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 101.

Kto wbrew obowiązkowi, ciążącemu na nim z mocy art. 59, nie zawiadomi w ciągu 8 dni powiatowej władzy administracji ogólnej o opuszczeniu przez ucznia szkoły lub zakładu,

podlega karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 102.

Kto nie spełnia lub spełnia nienależycie jeden z obowiązków, określonych w art. 17 ust. 5, 23, 32 i 58 ust. 2,

podlega karze aresztu do 1 miesiąca i grzywny do 1.000 złotych, albo jednej z tych kar.

Art. 103.

§ 1. Kto nie stawia się przed komisją poborową lub rozpoznawczą, albo przed inną władzą, powołaną do stwierdzenia zdolności do służby wojskowej, w celu uchylenia się od tej służby,

podlega karze więzienia do 2 lat lub aresztu do lat 2.

§ 2. Jeśli przestępstwa tego dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, sprawca

podlega karze więzienia do lat 5.

Art. 104.

§ 1. Kto opuszcza granice Państwa Polskiego lub pozostaje zagranicą w celu uchylenia się od służby wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

§ 2. Jeśli przestępstwa tego dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, sprawca

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 105.

§ 1. Kto używa oszukańczych zabiegów w celu uzyskania dla siebie lub dla innej osoby odroczenia, skrócenia lub zwolnienia od służby wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 3 lub aresztu do lat 3.

§ 2. Jeśli przestępstwa tego dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, sprawca

podlega karze więzienia do lat 10.

Art. 106.

§ 1. Kto powoduje lub dopuszcza, by kto inny spowodował u niego uszkodzenie ciała lub rozstrój zdrowia, czyniąc go zupełnie lub częściowo niezdolnym do służby wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 2. Jeśli przestępstwa tego dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, sprawca

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 3 lub dożywotnio.

Art. 107.

§ 1. Kto werbuje obywateli polskich do służby w wojsku obcem lub w obcej organizacji wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 5.

§ 2. Kto werbuje przebywających w Polsce obywateli obcych do służby w wojsku obcem lub w obcej organizacji wojskowej,

podlega karze więzienia do lat 2 lub aresztu do lat 2.

§ 3. Jeśli przestępstw, określonych w §§ 1 i 2, dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, sprawca

podlega karze więzienia do lat 10.

§ 4. Jeśli przestępstw, określonych w §§ 1 i 2 dopuszczono się w czasie mobilizacji lub wojny, a werbowanie następuje do wojska nieprzyjacielskiego lub nieprzyjacielskiej organizacji wojskowej, sprawca

podlega karze więzienia na czas nie krótszy od lat 10 lub dożywotnio

Art. 108.

§ 1. Kto nakłania inną osobę lub udziela jej pomocy do popełnienia przestępstwa wojskowego,

podlega karze, przewidzianej za to przestępstwo w kodeksie karnym wojskowym.

§ 2. Zamiast kary twierdzy lub aresztu wojskowego, zagrożonej za takie przestępstwo, stosuje się w takim samym wymiarze karę aresztu.

Art. 109.

Jeśli jednego z czynów, określonych w art. 99—108, dopuszczono się zagranicą, sprawca

podlega karze niezależnie od okoliczności, czy czyn ten jest uznany za przestępstwo przez ustawę, obowiązującą w miejscu popełnienia.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Przedruk z Dziennika Ustaw Nr. 60 z dnia 4. VIII. 1933.

Komunikaty.

WYKŁADNIA

ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skrót: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DzURP. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 10 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 99, poz. 842).

378. (art. 111 i 112). Pełnomocnictwo procesowe (art. 91 kodeksu postępowania cywilnego: Dz. U. R. P. Nr. 112, z r. 1932, poz. 934) podlega opłacie w wysokości 3 zł., jeżeli upoważnia do zastępstwa w sprawie, która należy w pierwszej instancji do właściwości sądu okręgowego, a w wysokości 1 zł. jeżeli upoważnia do zastępstwa w sprawie, która należy w pierwszej instancji do właściwości sądu grodzkiego, Wprawdzie pełnomocnictwo takie — w myśl powołanego art. 91 — upoważnia z samej ustawy również do zawarcia ugody, zrzeczenia się lub uznania oraz do odbioru kosztów

procesu od strony przeciwnej, a zatem do czynności, które mogą odbyć się poza sądem; gdy jednak według intencji ustawodawcy (wyrażonej w powołanym art. 91) wymienione czynności wiążą się z czynnościami, przedsiębranemi wobec sądu, w zespół normalny, przeto należy zastosować analogicznie art. 2 u. o. s. i poprzestać na wymienionych wyżej stawkach 3 zł. i 1 zł. wiążących się z głównem zadaniem pełnomocnika procesowego, którem jest zastępstwo wobec sądu.

Natomiast do pełnomocnictwa procesowego, zawierającego też upoważnienie do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu, zasadniczo nie mają zastosowania wymienione dwie stawki w wysokości 3 zł. i 1 zł, gdyż art. 91 kodeksu postępowania cywilnego nie wymienia odbioru przedmiotu sporu. Pełnomocnictwo takie nie może jednak podlegać opłacie wyższej, niż łączna należność tytułem opłat stemplowych od dwóch pism, z których jedno zawierałoby tylko pełnomocnictwo procesowe, drugie zaś tylko upoważnienie do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu. A zatem pełnomocnictwo procesowe w sprawie o roszczenie pieniężne, którego kwota przewyższa 500 zł., podlega zasadniczo opłacie w wysokości 4 zł (t. j. 3 zł. plus 1 zł.), jeżeli sprawa należy w pierwszej instancji do właściwości sądu okręgowego, względnie w wysokości 2 zł. (t. j. 1 zł. plus 1 zł.), jeżeli sprawa należy w pierwszej instancji do właściwości sądu grodzkiego. Pełnomocnictwo procesowe, zawierające upoważnienie do odbioru zasądzonego przedmiotu sporu, podlega jednak opłacie w wysokości 3 zł., względnie (o ile chodzi o sądy grodzkie) w wysokości 1 zł.: a) w sprawach o roszczenie pieniężne, którego kwota nie przewyższa 500 zł., b) w sprawach o roszczenie pieniężne z tytułu stosunku służbowego — bez względu na wysokość roszczenia, c) w sprawach majątkowych, których przedmiotem nie jest roszczenie pieniężne.

Jeżeli w sprawie o roszczenie pieniężne, niewynikające ze stosunku służbowego, powód — obok roszczenia głównego — żąda odsetek, pożytków i kosztów (art. 16 kodeksu postępowania cywilnego stawka w wysokości 3 zł, względnie 1 zł., może być zastosowana tylko wówczas, gdy jest niewątpliwe, że suma łączna należności głównej i należności ubocznych, do której odbioru jest upoważniony pełnomocnik, nie przewyższy 500 zł. (L. D. V. 31166/5/33).

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 20. z 20. 7. 1933 r.)

379 (art. 90). W przypadku konkretnym Kasa Chorych zawarła umowę ze zrzeszeniem lekarzy, na mocy której; 1) do leczenia członków Kasy Chorych na jej zlecenie są uprawnieni wyłączenie lekarze, należący do owego zrzeszenia, o ile posiadają pewne, w umowie określone kwalifikacje, 2) wynagrodzenie za swe czynności — obliczone według zasad, podanych w umowie — otrzymują lekarze za pośrednictwem zrzeszenia t. j. w ten sposób, że Kasa Chorych płaci wynagrodzenie na ręce zrzeszenia.

Najwyższy Trybunał Administracyjny wyrokiem z dnia 30 grudnia 1932 r. L. Rej. 6639/31 ustalił, że powyższa umowa nie jest umową o świadczenie usług i nie podlega opłacie stemplowej, przewidzianej w art. 90 u. o. s. Umowa ta bowiem „przedstawia się jako ramowa, ustala tylko warunki ogólne, obejmujące w tych wypadkach, w których poszczególni lekarze, będący członkami zrzeszenia, zawrą indywidualne umowy z Kasą Chorych“ (L. D. V. 26451/5/33).

(Przedruk z Dz. Urz. Min. Skarbu nr. 21. z 30. 7. 1933 r.)

—o—

380. (art. 66, 67, 72 i 90). W wykładni Nr. 27 (Dz. Urz. Nr. 7 z 1927 r.) w brzmieniu ustalonem w punkcie 5 wykładni Nr. 352 (Nr. 34 Dz. Urz. z 1932 r.) w ustępie, zaczynającym się od wyrazów: „Do punktu 4 wyjaśnia się“, a mianowicie w nawiasie, następującym po wyrazach: „Państwowy Fundusz Drogowy“ wyrazy „Dz. U. R. P. Nr. 16, poz. 81“ zostają zastąpione wyrazami: „Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352“. (L. D. V. 31167/5/33

Droga prywatna przez teren leśny, własność Skarbu Państwa Polskiego, biegnąca od budki kolejowej nr. 1 stacji Bielszowice przez las w kierunku Borowej Wsi, w księgach katastralnych oznaczona nr. 147/50, zakazana jest dla ruchu publicznego.

Polskie Kopalnie Skarbowe na Górnym Śląsku.

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 8